

Wanda Czubernatowa

Jan Gutt-Mostowy

KORPIELOWIE Z GRONIKA

Zeszyt czwarty

Scenariusze telenoweli

Raba Wyżna - Wrocław 2002 r.

Uwaga: Zeszyt pierwszy zawiera:

- Założenia telenoweli
- Nowelę
- Opis otoczenia
- Scenariusze odcinków:
  1. Stama
  2. Karpielowie
  3. Wybory
  4. Hole i obyczje
  5. Posiady
  6. Do Unii ?
  7. Somsiedzko zwada
  8. Pierworodny
  9. U Stasków

Zeszyt drugi zawiera:

Scenariusze odcinków:

1. Świniobicie
2. Dzień jak codzień

Zeszyt trzeci zawiera:

Scenariusze odcinków:

1. W góry, miły bracie !
2. Na holi

Zeszyt czwarty zawiera :

Scenariusze odcinków:

1. Dzieciska
2. Zrękowiny

DZIECISKA

Fragment scenariusza telenoweli

Autor: Jan Gutt-Mostowy

Osoby: Dzieci Korpielów- - Prababka Kunda
 Józus - lat ok. 11 - Jan i Zofia Korpielowie
 Marysia - lat ok. 10 - Staszek i Maryna Korpielowie.
 - Franek i Tekla Futlasy - Grulok - Kostopraw
 Dzieci Futlasów:
 Wojtuś- lat ok. 10
 Brońcia- lat ok. 12
 Dominika - lat ok. 18
 Dzieci sąsiadów
 2 chłopców - Staszek i Maciek

STAŁY FRAGMENT MUZYKI GÓRALSKIEJ I PANORAMA TATR

Scena 1 (*Izba u Jana i Zofii Korpielów. Jan przy stole przegląda jakieś papiery, Zofia przy kuchni, Józus i Marysia bawią się w kącie klójąc się przy tym.*)

Jan (*ze złością, rzucając jakiś dokument na stół*)- Psiokrew ! Doczytać nie dadzom !
Dzieci ! W pole ! Tam se możecie wrzesceć !

Zofia (*lagodnie*)- Ze dyć to dzieciska. Co sie na nik dres ! ? (*do dzieci*) - Idźcie, dzieci,
 bawić sie na obore abo za dóm.

(*Józus i Marysia wychodzą*)

Scena 2

(*Trawnik za domem mieszkalnym Korpielów przy stajni. Józus i Marysia wbiegają na trawnik*)

Marysia : - W co się bedziemy bawić ?

Józus : We furmana. Jo bede furmanem a ty kóniemi. Zaroz ci zrobiem lyce. (*Wyjmuje z kieszeni sznurek i robi na jednym końcu uzdę, którą następnie nakłada na głowę Marysi.*)

- Otwórz gymbe, bo ci muszem założyć huzde, jak kóniowi, do pyska.

Marysia: - Ale mnie to będzie bolało !

Józus: Kóniowi się zakłada zelazo miyndzy zymby i wytrzymo, to i ty wytrzymos.

Marysia: -Ino nie ciongnij za bardzo !

Józus: Pocekoj, jesce se bicysko zrobiem. (*Podbiega do krzaka i wylamuje długi patyk*)

- Tyn będzie w som roz. (*Bierze do ręki sznurek od uzdy*) - Wio ! (*Uderza Marysię patykiem*)

Marysia: - Ino nie po nogak, bo się nie bedem bawić !

(*Dzieci obiegają placzyk dookola, Józus pokrzykuje na „konia”. Na podwórku pojawia się Dominika i zatrzymuje dzieci*)

Scena 3

Dominika : - Stońcie ! Fcem się wos cosi spytać. (*Józuś i Marysia zatrzymują się*)

- Fecie po cukierku ?

Józuś : - A jakie mos ?

Dominika : - Miyntusy.

Marysia : - Jak miyntusy, to fcemy.

(*Dominika wyjmuje rolkę cukierków i daje po jednym Józusiowi i Marysi*)

Dominika : - Fciałak się wos cosi spytać. Nie słyseliście cy przysel jaki list od Kuby ?

Józuś : - Narazie był ino jedyn list, jako tam zajechoł. O nicym innym starsi nie urodzali.

Marysia : - Jo tyz nic nie słysala.

Dominika : (*ze złością*) : - Cemuz nie pise ! A telo obiecował, ze będzie pisał !

Marysia : - A moze go juz tam zabiyli ?

Dominika : - Nie opowiadaj głupot ! Ōn by się zabić nie doł ! Nie taki głupi !

Józuś : - Słysołek jako tata mamie godoł, ze na wojnie to tak jak na wojnie.

Marysia : Znacy jako ?

Józuś : - Tego nie godoł, ale tam musi być pewnie strasnie. Kulki furgajom naokoło a kie fłoro cłekta trefi, to juz po nim. Jo widzioł w telewizorze, kie pokazowali takom wojne.

(*do Dominiki*) - A ty cemuz się tak o Kube dopytujesz ? Cy ci co obiecoł stamtelu przywizć ?

Marysia (*z uśmiechem*) - A moze ty się fces z naszym Kubom zynić ?

Józuś : (*ostro*) - Plecies byle co. ! Kazby się nas Kuba z Futłaskom fciół zynić ?

Ōn se weźnie panne z miasta ! Bogatom a moze i z autem !

Dominika : - O tym nik nie wiy, ale ōn mi obiecoł.

Józuś : - Co ci obiecoł ?

Dominika : - Ze kie się wróci z wojska, to... ale co jo wom bede godala ! Jesce ozpowiyce komu o tym.

Marysia : - Na mój dusiu, ze nikomu nic nie powiy.

Józuś : Jo tyz nie powiy, ale dos nom jesce po cukierku ?

Dominika : - Dać, dom, ale nikomu ani mru-mru ! (*Częstuje dzieci cukierkami*)

(*Po chwili*) - Kuba mi obiecoł, ze kie się wróci z wojska to sie se mnom ozyni.

Marysia : - A rada go widzis ?

Dominika : - No, ba ?

Józuś : - A bośkaliście się juz ?

Dominika : - A bo to roz ?

Józuś : A jako ? Tak zwyczajnie, cy w zombzy ?

Dominika : - W jakie zaś zombzy ?

Józuś : - Bo jo widzioł jako się pon z paniom boškali, to ōn jom boškoł po zymbak. a mama z tatom to się tak ino boškajom, bez zymbów.

Dominika (*śmiejąc się*) : O to ci idzie ? To ty mos dobre ocy ześ to dojrzoł. Nie bój się, Kuba umie i tak i tak. Dobrze nom ze sobom.

Marysia : - No to kie się ty z Kubom boškos, to bedzies miała dzidzusia.

Dominika (*Śmiejąc się głośno*) - Od tego dzieci nie bywo, bo ik przynosi bocion. Nie wiys ?

Józuś : - Takoś duzo i w bociany wierzys ?

Dominika (*dalej śmiejąc się*) : - Patrzojcie go, mondrala. A tobie fto pedzioł, ze nie bocion dzieci przynosi ?

Marysia : - Mama nom pedziała, kie my roz uwidzieli jako się krowa cielyła.

Dominika (*zdziwiona*) : - To wom dali się na to patrzyc

Józuś : - Nie dali, kozali się ze sopy wynosić, ale my i tak widzieli.

Marysia : - I pote my się mamy spytali jako to jest i mama nom syćko opediała.

Dominika: - To macie bar-z mondrom mame. Nie kozdo dzieciom prowde powiy. A pote rosnom jak głuptoki i casem i do niescyńcio moze dójść.

Marysia: - Cielyńciu sie co moze stać, cy krowicce ?

Dominika: - Tu idzie o ludzkie sprawy, takie, jako to godajom - tajymne - i temu mama wom tyz syckiego nie pedziała kie godos, ze jo z boškano z Kubom moge mieć dzidziusia. Kie dorońsies, to ci mama syčko powie, abo wceśnij dowiys sie od kolezaneł.

Scena 4

(Na placyk, przez dziurę w płocie, wbiegają dzieci Futłasów - Wojtuś i Brońcia)

Wojtuś: - Dominika, mama cie suko.

Dominika: - A stało się co ?

Brońcia: - Mos iść do sklepu, bo soli brakło i tatowi papiyrusów.

Dominika: - A wyście ni mogli iść ?

Wojtuś: - Wiys, ze mnie papiyrusów pani ze sklepu nie przedo.

(Dominika, widąc że niechętnie, opuszcza plac przez dziurę w płocie)

Wojtuś: - W co się bawicie ?

Józuś: - W kónia. Jo furmaniem.

Marysia (ze skargą) - I bije mnie patykiem.

Wojtuś: - Bo pewnie nie ciongnies jako trza. Kiebyk miał snurek, to by my mogli porówkom jeździć.

Józuś: - Jo mom jesse snurek (wyciąga kłębek z kieszeni i razem z Wojtusiem przystępują do nałożenia „ uzdy ” Brońci . Następnie wylamuje sobie odpowiedni patyk, dziewczęta biorą się za ręce i następuje jazda wokół placu z odpowiednimi zachęczeniami ze strony chłopców. Patyki też są w użyciu. Po kilku okrążeniach placu dziewczęta mają dość zabawy, zatrzymują się i mimo protestów chłopców zdejmują z siebie „ uprzę ”)

Wojtuś: - Z babami to zodno zobawa.

Zaciemnienie ekranu

Zmiana scenerii

Scena 5

(Iżba w domu J. .Z. Karpiełow, Zofia przy domowych zajęciach, Jan wchodzi ze dworu do izby)

Zofia: - Widzioles dzieci, ka som ?

Jan: - Bawiom się za chałupom. Ale wiys z kim ? Z Futłasowymi dziećmi.

Zofia: - Óni się cynsto schodzom. Radzi się widzom i w nik cało nadzieja, ze moze przydzie cas co Futłas z Korpiylami nie bedom zyli w somsiedztwie jak pies z kotem.

Jan: - A co powiys na to, ze się ik Dominika fört o Kube dopytuje ?

Zofia: - Coz mom pedzieć? Jo zauwożyła juz ftorysi roz, ze się spotykali poza chałupom, ale coby co z tego miało być ?

Jan: - Od cegosi się musi zacońć (z uśmiechem) - A tyś juz zabocyła jako się snami zacyno ?

Zofia: - (Również z uśmiechem) - Niciego jek nie zabocyła.

Jan: - Kozdy wiek mo swoje przymioty - młodość swojom noremność, co cłekowi krew burzy, wiek dojrzaly - statecność, co temu wiekowi przystoi. Nie dobrze, kie się to w cłekiu poprzesawio.

Zaciemnienie ekranu
Zmiana scenerii

Scena 6

(Znów plac obok domu , na nim Józus, Marysia, Wojtus i Bronia ora dwoje dzieci z sąsiedztwa - Staś i Maciek)

Józus - Zabawimy się w „stary niedźwiedź mocno śpi”, dobrze ?

Staś - A kto będzie piąrsym niedźwiedziem ?

Józus - Wypionstkujemy na patyku.

(Józus podnosi leżący patyk, ujmując go za jeden koniec unosząc drugi do góry. Wojtus łapie kij pomad piąstką Józusia, który kij pucza. Nad piąstką Wojtka łapie kij kolejnego dziecko i tak po kolei aż do drugiego końca kija. Komu już nie zostanie tyle kija aby go chwycić w pięść, będzie pierwszym niedźwiedzie, który kica zasłaniając twarz, pozostali chodzą w kółko koło niego śpiewając:

Stary niedźwiedź mocno śpi, stary niedźwiedź mocno śpi,

My się go boimy , to go nie zbudzimy, kie się zbudzi to nos zjy,

Kie się zbudzi to nos zjy.

(Przy ostatnich słowach „ niedźwiedź” się podnosi i z „rykiem” zaczyna gonić za dziećmi, które się robiegają na boki. Po chwili dopada „ ofiarę”, która kica z zakrytą buzią udając niedźwiedzia. Znów dzieci rozpoczynają marsz wokół niego śpiewając jak wyżej, poczem następuje łapanie kolejnego „niedźwiedzia” Samo łapanie odbywa się wśród wrzasku dzieci.

(Po ok. 10 min. zabawy w „niedźwiedzia”:

Józus - Dość będzie totyj zobowy - siedniemy kwilke, to wom cosi opowiy. *(Dzieci siadają w kółko na trawie.)* - Bedzimy mieć z Marysiom brata.

Marysia - Abo siostre.

Maciek - A skond wycie ?

Józus - Bo my słyseli jako mama godała tatowi, ze musi uważować.

Staszek - Na co ?

Józus - Tego nie wiy, ale tata się jyj zaroz spytał ofory to miesionc.

Marysia - A mama pedziała, ze juz kopie.

Bronia - Ze kto jom kopie ?

Józus - Tego nie wiy, ale pote mama kosała tatowi, coby jyj przyłożył ucho do brzucha. I tata powiedział, ze naprowde kopie. Wte jek się osotoł, ze mama mo dziecko w brzuchu i ono jom tam kopie.

Wojtek - I wycie to syćko widzeli ?

Marysia - Nie widzielimy, ba my ino słyseli, bo juz było światło zgaszone a my udawali z Józusiem, ze śpimy.

Wojtek - A jako śpicie ? Osobno ?

Józus - My z Marysiom śpimy osobno na kanapie.

Wojtek - To macie dobrze, bo u nos to jest ino jedna pościyl i syćka na niyj śpimy. Telo, ze my z Bronciom w nogak.

Marysia - A nie goronco wom ?

Bronia - Kie jest za goronco, to tata bierze pierzyne na plecy i robi wiater.

Józus - A ni moziecie spać w innyj pościyli ?

Wojtek: - Ni ma miysca. My mamy ino jednom izbe i w niyj jest syćko, kuchnia, pościyl, ława przy ftoryj się jy i ławy pod ścianom Drugo pościyl nie wlezie.

Staszek: Ale przecie mocie drugom izbe. Jo widziol, kie mnie mama do wos po cosi posłała.

Wojtek: - Ale tam siedzi babka Kunda. Kieby ona fciała nogi wyprościć, to by nom syćkim bylo luznij.

Marysia: - Cemuby ona miała swoje nogi wyproscac ? Przecie nie widno coby miała krzywe.

Wojtek: - Tego jo nie wiy, ale tata zawse tak godo, kie mu mama suści poza usy, ze nom za cjasno.

Józuś: Babka Kunda to nasego dziadka rada widzi.

Brońcia: - A ty skond wiys ?

Marysia: - Bo jek widziła, jako się za ścianom zešli, cosi do sobie septali a pote Babka wyjyna flasecke i nopiyrwyj sama se śniyj tykła a pote dziadkowi dała pociongońć. I bar-z z tego byli radzi. Śmioli się do sobie.

Wojtek: - Staryk ludzi to byle co ciesy. Nie wiys?

Józuś: - A ku nasyj ciotce Heli to som pon nauczyciel od wuefu chodzi. Widziotek go pore razy kie seł ku niyj na góre.

Marysia: - I sie juz prógujom zynić. Sama jek widziła.

Wojtek: - Coś widziła i jako ?

Marysia: - Z ganku jek widziła bez okno, kie lezeli u ciotki na tapcanie i sie boškali a ona go obłapiła rynkami.

Staszek: - A jako lezeli ?

Marysia: - Zwyczajnie, jedno koło drugiego.

Staszek: - To się nie rachuje. Franek Kakarus nom godoł, ze kie się fce parobek z dziywkom zynić, to musi lezeć na niyj.

Józuś: - I nie cinyzko jyj ?

Staszek: - Tego Franek nie godoł, to i nie wiy.

Brońcia: - Cemu to jest tak, ze my, dzieci, telo rzecy nie wiymy prosto od taty abo od mamy. Ba się musimy starsyk koleżanek, abo kolegów pytać ? A oni sami casem pletom byle co.

Przecie jo długo wierzyła w to, ze dzieci się robiom z boškano a pote ik bocion przynosi.

Marysia: - Jo tyż tak myślała, dopiyro mi mama objośniła ze bocion ni mo tu nic do roboty.

Józuś (wstając): - Zagromy się w noge? Jo przyniese piylke a wy zatela zróbcie bramki.

(Józuś biegnie do domu a pozostale dzieci zaznaczają kamieniami bramki do piłki nożnej. Za chwilę wracają z piłką.)

Józuś: - Jo bedem jednym kapitanem a fto drugim? *(Zgłaszają się Staszek i Maciek.*

Kapitanem zostaje Staszek. Następuje dobór graczy do dwóch drużyn, Staszek dobiera Wojtka i Marysię, zaś Józuś - Maćka i Brońcię. Bramki nie zostają obsadzone.)

Następuje gra, której towarzyszą stosowne okrzyki dzieci. Na progu domu Futłasów ukazuje się Prababka Kunda.

Kunda (Głośno) - Co się tam robi ?! Stało się co ?

Brońcia (również głośno) - Nic się nie stało ! Gromy się !

Kunda: - Psiekrwie, nie dzieci ! Jesce okna powybijajom ! *(Wraca do domu)*

Same utropiynie z tymi dzieciskami!

Maciek: - Trza było babke popytać coby stanyna w bramce. *(Ogólny śmiech)*

Gra toczy się dalej.

Zaciemnienie ekranu

Zmiana scenerii

Scena 7

(Izba mieszkalna Staszka i Maryny Karpelów.)

Staszek (*Patrząc przez okno*): Ka som te nase dzieciska ? U dziadków ?

Maryna: - Bawiom się za chałupom.

Staszek: - Coby zaś czego nie wymajstrowały.

Maryna: - Nie som jest same, widzi mi się, ze i małe Futłasy tam jest a i Dominike jek tyz widziała. Co tak poziryros bez okno ? Cekos na kogo ?

Staszek: - E, niy. Tak patrzem

(Słychać pukanie do drzwi, na zaproszenie wchodzi Pani Basia)

Scena 8

Basia: - Dzień dobry, był tu już mój mąż ?

Maryna: - Nikogo nie było a co ? Miał co do nos ?

Basia: - Chcieliśmy, korzystając z pogody, zrobić jeszcze jedną wycieczkę w góry i mąż miał wstąpić, aby się ewentualnie z panem Staszkiem umówić.

Staszek: - A kiebyście fcieli iść ? I ka ?

Basia: - Chociażby nawet jutro, gdyby pan Staszek miał czas a gdzie, to byśmy już razem postanowili.

Staszek: - Jo się dziś z chałupy nika nie wybiyrom, to kie pon przydzie to się dogodomy.

Basia: - To, dziękuje panu i do zobaczenia pani Mario. (*Wychodzi*)

Maryna: - Musiało się jyj tamtym razem zwidzieć, co zaś sie fce w hole pchać.

Staszek: -Moze i tak.

Scena 9

(Do izby wbiega płacząc Marysia)

Marysia: - Mamo! Bo Józek mnie kopnon w noge (szlocha) Tak mnie boli, ze chodzić ni mogem.

Maryna: - Cicho ze , nie płac, pokoz tom noge. (*Ogląda nogę Marysi*) - To ino troche zadropane, do wesele się zagoi. A czemu cie kopnon ?

Marysia (*nadal płacząc*): Bo jek go wykiwała i wziynak mu piyłke a ón ze zadku mnie kopnon.

Staszek: - Cicho-ze Maryś. Jak go spotkom, to mu dom po usak za cie. Nie płac.

Marysia: - Ale tak, coby pocuł ! (*Wybiega z izby*)

Scena 10

(Staszek siada przy stole i bierze do ręki gazetę)

Maryna: - Zauwozyłeś, ze tyn pon nauczyciel prawie co dziyń do Heli przychodzi ? Cy casem czego nie wychodzi ?

Staszek: - Niekby i co z tego było. Widzi sie, ze to równy chłop.

Maryna: - I nie cycok. Swoje roki juz mo. A i na Hele tyz juz cas, coby się nareście wydała.

Staszek: - Znos Hele i wiys jako óna przekłaśno. Za byle kogo nie pódzie.

Maryna: - Ale tyn, to by jyj pasowoł - ón nauczyciel i óna nauczycielka.

Staszek: - Ino ka by siedzieli ?

Maryna: Słyszał od ojca, że myślom dło Heli chałupę stawiać. Parcel już wypatrzano jest. Ale zakiel-zatel siedzieliby na górze tam ka teraz siedzi Hela. Dzieci tak wnet nie będzie, to się zmiyscom.

Staszek: - A kie się Kuba z wojska wróci?

Maryna: - To już nie będzie nase zmortwinyne. Bedzies jod ? Bo obiod gotowy ?

Staszek: - Mozes dawać.

Zaciemnienie ekranu

Zmiana scenerii

Scena 11

(Znów plac zabaw dzieci Kolejna zabawa skończona Uczestnicy siadają)

Józuś: Wcóra w telewizorze pokazowali jako Hispany góniom za bykami. I się nic nie bojom choć byki duze i widno było, że złe. Po mieście za nimi góniyli a nie jednego to byk dopod i go tam na zymy tarmosiył. Tóto była zobawa !

Wojtuś : - U nos telewizora ni ma ale bycka w sopie momy, telo ze nie duzego

Józuś: - Dło nos byłby prawie, bo i my nie duzi.

Maciek : - A jo widziół jako na byckak robiyli zawody, fto się na nim dłuzyj utrzymie Godom wom, kielo to śmkysne było ! Bycek, kie go puściyli chyciył prac zadkem i podskakiwać do góry, jaz zruciył tego co na nim siedziół Fte siadoł na nim drugi chłop i zaś to samo. To byłby takie zawody fto sie dłuzyj na byku utrzymo. Nazywali ik kowboje.

Józuś: - My tyz mozemy takie zawody zrobić. Brońciu i Wojtusiu - wywiedzicie bycka ?

Ón wos przecie zno, bo go pasiecie.

Brońcia: - Coby my go nie wywiedli ? Heboj, Wojtek ! *(Biegną w kierunku stajni, pozostałe dzieci za nimi. Po chwili Brońcia i Wojtek wyprowadzają na postronku okolorocznego byczka. Dzieci otaczają go, każde próbuje byczka dotknąć-poglaskać, ten spokojnie stoi.*

Maciek: - Trza go obwionzać powrozem, coby tyn co na nim pojedzie miół sie cego trzymać.

Józuś: - Skoc, Maryś , do nasego boiska, tam przy dźwiryzak wisi powróz. *(Marysia odbiega, po chwili wraca z powrozem. Józuś z Mackiem obwiązują byczka naokoło za przednimi nogami.)*

- Dobre! To teraz go trzymojcie a jo na niego siedne. *(Józuś, przy pomocy innych, dosiada byczka.)* - Puście go ! *(Dzieci odstępują od byczka, który nadal stoi spokojnie.)*

Maciek : Wio! *(Klepnął byczka po boku, ten ani drgnie)*

Staszek : - Trza go podjorzyc!

Józuś : - A jako ?

Staszek : - Trzy razy hrubym prynciem po kolanie i pod jajco. Podejcie mi patyk ! *(Brońcia podaje Staszekowi patyk i ten dokonuje podjorzynia. Po uderzeniu między tylne nogi, byczek gwałtownie podskoczył wierzgnął tylnymi nogami i ruszył galopem naprzód. Rozległ się wrzask dzieci - Trzymoj się! Trzymoj się!, Głośniejszy jednak jest krzyk Józusia: - Jezus, Mariooooo! Spadnem! Trzymojcie go ! Po kilku skokach byczka Józuś spada z niego na ziemię, krzycząc - Jezusie Świynty ! Moja rynka! Moja rynka! Dzieci dobiegają do niego.*

Maciek: - Złomoł rynke !

Marysia: - Raty boskie! Lecem po mame! *(Biegnie do domu, skąd po chwili wybiega jej matka. Józuś cały czas głośno jęczy, skarząc się na ból.*

Maryna: - Jezus, Mario ! Co się stało !?

Wojtuś: (*głośno*) - Józek rynke złomol ! (*Maryna podbiega do leżącego*)

Maryna : (*prawie płacząc* : Co się stało ? Spod z czego ?

Marysia: - Spod z bycka.

Maryna: - Nie pływ głupot ! Z jakiego zaś bycka ?!

Wojtuś: - Z nasego bycka, bo fciol być za kowboja.

Maryna: - Krzyż pański z tymi dzieciskami ! (*Rozgląda się po dzieciach*) - Fture swos wiy ka siedzi Grulok ?

Brońcia i Maciek: - Jo wiy ! Jo wiy !

Maryna: - To lećcie do niego, powidyćcie co się stało i jak może niek zaroz do nos przydzie. Zrozumiałyście cok pedziała?

Maciek: - Ba jako ! Lecimy Brońciu ! (*Dzieci oddalają się szybko*)

Maryna: Maryś ! Leć-ze po dziadka, niek zaroz tu przydzie. (*Marysia biegnie w kierunku domu. W tym czasie Maryna klęczy przy Józusiu i uspakaja go.*)

(*Po chwili*) - **Jan** (*wychodząc z domu*) - Co się, przecie stało !?

Maryna (*płacząc*) : Józus rynke złomol !

Jan : - Trza by po Gruloka !

Maryna: - Juz jek po niego posłała, byle ino był w dōma.

Jan : - To dobrze! Narazie przeniesem go do izby. (*Jan przy pomocy Maryny bierze Józusia na ręce i idzie z nim w kierunku domu. Dzieci podążają za nimi.*)

Zaciemnienie ekranu

Zmiana scenerii

Scena 12

(*Izba u Staszka i Maryny Karpelów. Na łóżku leży Józus, cicho jęcząc.*)

Jan siedzi na krześle przy nim, uspakajając go. Maryna gotuje coś na kuchni.

dzieci, zbite w gromadkę stoją przy drzwiach. Wchodzą Brońcia i Maciek)

Brońcia : - Krzesnyociec Grulok pedzioł, ze zaroz przydzie. Ino tyn chłop co z krowom przysel pōdzie dō domu. A zatela dōł takim herbate w papiyrku, coby jom zaroz zaparzyć i Józus musi jom całom ślonke wypić.

Maryna: (*Bierze torebkę i zalewa zawartość w szklance wrzątkiem.*) - Zaroz cie, Józus, przestanie boleć. Pociyrp jescie kapke.

Jan: (*zwracając się do dzieci*) - To, jako się to stało ? Z czego, radzicie, spod?

(*Po chwili milczenia*) **Marysia:** - Z bycka.

Jan: - Z jakiego bycka ?

Wojtuś : - Z nasego.

Marysia: - Bo fciol być za kowboja, tak jak my widzieli w telewizyji.

Maryna: -No, to, psiokrew, wykowbojowol !

Józus (*płacząc*) - Jo nie fciol !

Maryna (*ze złością*) : Fciol- nie fciol, ale teraz na kwile siednies na rzyci. Telo scynście, ze to nie prawo rynka, bo skoła nie długo. Narazie wypij tom herbate, ochłōdziyłał jom. Nie goronco. (*do dzieci*) - A wos tu nie trza. Idźcie do swoik dōmów. (*Dzieci wychodzą*)

Zaciemnienie ekranu

Scena 13

(Ta sama izba młodych Karpiełów. Staszek siedzi przy stole, Maryna na łóżku obok Józusia, który zasnął. Wchodzi Grulok - kostopraw)

Grulok : - Niek będzie pokwolony.

Staszek i Maryna: Na wieki wieków. Witojcie Krzesnyojce.

Grulok: Co się to wydarzyło, bo dzieci pletły o jakimś bycku, że pono fosi śniego spod ?

Staszek: Ze dyc dzieciska sie bawiyty w kowbojów i nas Józus prawie siedziol na bycku kie się tyn ozegziyl i chłopiec spod na zym i rynke złomol

Grulok: Ka ?

Maryna: Na trawniku za dómem .

Grulok : - Jo się pytom we ftorym miyjscu tyn rynke złomol ?

Staszek : - Biyda z pozioru uznać a my woleli nie rusać, bo kie mu jom rusys to wrzescy. Teraz nie downo usnon.

Grulok : - Daliście mu tyj herbaty co jek jom dziećmi posłol.

Maryna : - Wypiyl całom sklonke.

Grulok : - To temu teraz śpi. Przypotrzmij się co my tu momy.

(Obraca Józusia na plecy i bada lewą rękę. Po chwili podnosi głowę)

Jo tu złomano nie cujem, rynka ino w obojcyku wybito.

Maryna : - Kwała Panu Jezusowi !

Grulok : - Jo tam nie wiyom, cy z tym nie wiyunksy kłopot, bo to chłopiec a teraz będzie musiol z rynkom jak z jojkem. Trza mi będzie płótina jakiego coby go owinońć razem z rynkom.

Maryna : - Zaroz wom dom. Jest tu stare prześciyradło. Stasek - potargoj to tak jako ci krzesny powiy.

(Staszek odrywa z prześcieradła pasy według wskazówek Gruloka)

Grulok : - Teraz pomału syjmymy śniegiu kosule. *(Po chwili)* A teraz przytrzymojcie go

pod plecy , ino mocno. *(Szarpie wywichniętą rękę, Józus jęknął, ale się nie obudziył)*

No, po bólu! Wlazło na swoje miyjsce, teraz go owiniemy. *(Owija bandażem najpierw rękę, uszywniając opatrunek deseczka, potem owija cały korpus wraz z ręką, unieruchamiając ją. Józus przez cały czas śpi.)*

Grulok: No, teraz mu mozemy włożyć kosule, ale ino na jednym rynke. Tom zawiniyntom nie wolno rusać. Z pocontku moze jesce troche boleć, ale to przyzdzie. Jednak musi uwazować.

Maryna : - Siednijcie krzesnyojce. Zrobiem wom kawy abo herbarty, co fcecie ?

Grulok: Bóg ci zapłóć, dziywce. Nie bedem piyl. Był chłop z krowom do bycka, to my ftorysi kielusek, na zdrowie - cielyńciu i krowie - wypiyli.

Staszek : - Jakoz się wom, krzesny, odwdziyncymy ?

Grulok *(Ze smiechem)* - Popytos mnie na wesele tego tu kowboja.

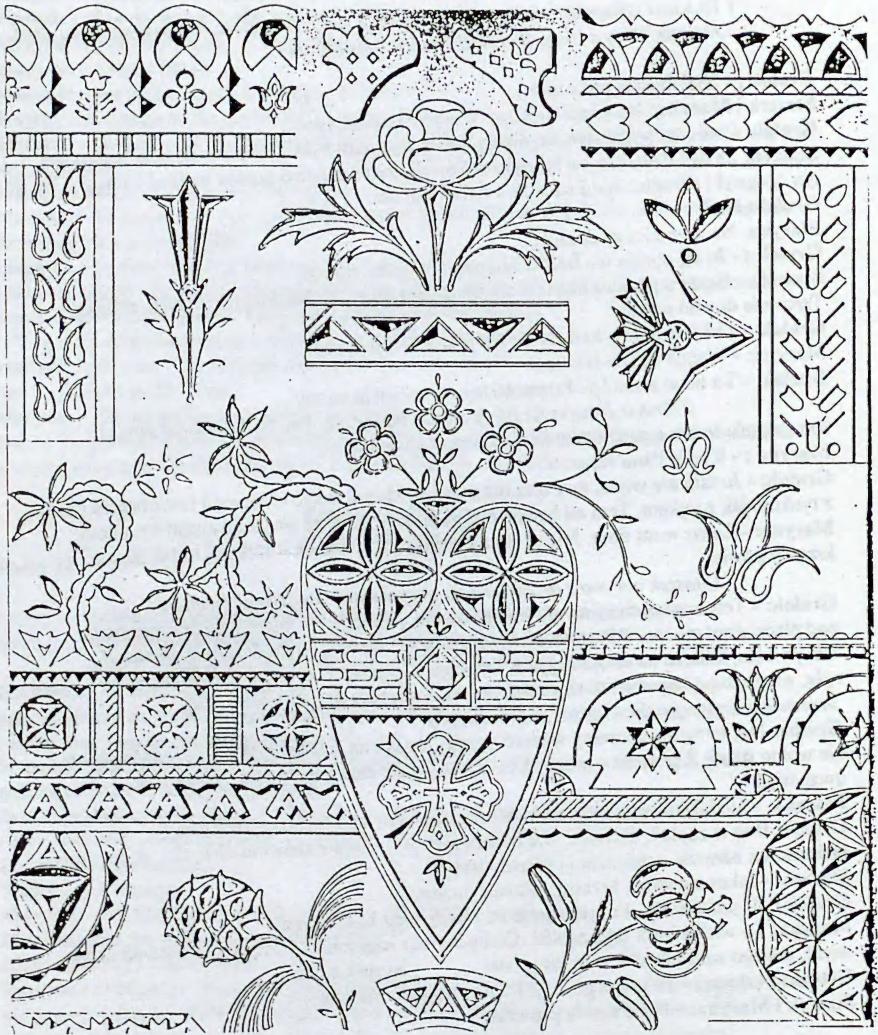
Maryna: To wielgi wom Bóg zapłóć. Co by my bez was robiyli ? Trza by go było do miasta wiyźć, jakiego auta sukać. Uciyrpił by sie za syćkie casy.

Grulok *(wstając)* : - To jo juz póde. Z Panem Bogem ostonćie.

Staszek i Maryna : - Boze was ta prowadź !

Zaciemnienie ekranu

Koniec odcinka

ZRYNKOWINY

Fragment scenariusza telenoweli

Autor: Jan Gutt-Mostowy

Osoby: -Jan i Zofia Karpielowie - Zośka - przyjaciółka Heli
 -Hela - ich córka - Koleżanki i koledzy Heli i Piotra
 -Piotr - konkurent - Muzyka góralska - 4 osoby

STALY FRAGMENT MUZYKI GÓRALSKIEJ I PANORAMA TATR

Scena 1

(Izba w domu Z. J. Karpielów. Za stołem siedzą Jan i Zofia oraz Helena zajęci rozmową.)

Hela - I fce do nos dzisiok przyjsć, jakbyście byli w doma.

Jan - Tak ino zajrzyć, cy mo jakom sprawie do mnie ?

Hela - Zajrzyć, to ón moze zawse, ale tym razem jest sprawa.

Zofia - Jako zaś sprawa ?

Hela *(Z opuszczoną głową)* - Bo my namyśleli się pobrać i ón fce pytać o wasom zgodę.

Zofia *(Podnosi się z miejsca, przypada do Heleny i obejmuje ją)* - Jezusie śwynty !

Naprowde? To sie moze i od tobie wnuont docekom *(Obie zaczynają płakać)*

Jan *(po chwili też wstaje)*: Cicho, baby ! Ze dyć to nie o pogrzyb idzie, ba się na wesele mo!

Siadojcie! Pourodzomy ! *(Wszyscy siadają Po chwili)*.- Opowidyż, dziwce, cyś se to

dokładnie przemyślała, cyś tego Pietra na telo poznała, ze mozes go być pewno ?

Hela - Cego to cłek moze być pewny ? *(do ojca z uśmiechem)*:- Wom to było dobrze, boście się z mamom ozyniła a jo, ftoeregobyk nie wziyna, to będzie obcy. Ale widzi mi sie, ze z Pietrem nom źle nie będzie. To chłop spokojny, nie zodno matafijo, nie trunkowy i do kozdyj roboty zdalny. Ojcowie go odumarli kie był jesse mały i doł rady som wyjść na ludzi. W skole go radzi widzom, tak grono, jak i dzieci. Majontków ni mo, telo co we włosnyk rynkak. I rod mnie widzi.

Zofia - A ty ? Jakoz ón tobie pasuje ? Dobrze wom ze sobom ?

Hela - Nie bede tajyta - dobrze. Ón ta w tym niewielgi praktyk, ale to mi pasuje, ze ón w babie widzi cłeka. Nie ino swojego patrzy. Z takim do sie zyc

Zofia - A ka myślicie siedzieć ? Urodzaliście juz o tym ?

Hela: Jest małe miyskanko przy skole, we ftorym siedziół tyn, co był przed Pietrem.

Jan : - A my ? Momy ostać sami ? Przecie i u nos jest ka siedzieć, góra wolno.

Hela:-Pewnie, ze tu byłoby nom lepij, ale kiejsi przecie musem wyłyżć spod maminyj spodnicy na swoje.

Jan *(poważnie)* : - Helciu ! Wiys, ze myślę o chałupie dlo tobie. Toworu na niom jest juz nazbiyrane dość. Dudek na pocontek roboty sie nońdzie. Parcela tyz jest gotowo. Možno zacynać z budowom nie długo. Jakbyście sie z Pietrem fcieli do tego dołożyć, to mozemy zamówić plan choćby jutro.

Hela *(usiłuje pocałować ojca w rękę)* - Bóg wom zapłóć, tato. I wom, mamusiu, tyz. Pewnie, ze to byłoby nojlepse i jest jek pewno, ze Pieter tyz będzie za tym. Jedno mnie ino mortwi - co bedzie kieby nos ka przeniesli ? W inne miysce, do innyj skoły?

Jan : -Nima się co za wcasu mortwić, bez wasyj zgody nie przeniesom. A jakby co, to tu jest komu o tym pomyśleć i o wasę dobro zadbać.

Zofia : -Potel-dotel siedzieć mocie ka. A pote uwidzimy. O fłoryj się Pietra spodziywos ?

Helena : - Tak po południu. Na obiod jek go nie pytała, bo przy nim mało casu na urodzanie. Trza łyzkom sufłować a nie godać.

Zofia : - Trza będzie cosi przyryktować. Pomozes mi, Helciu ?

Helena : - Pewnie ze pomogem ino się pódę przebrać. (*Wychodzi*)

Zaciemnienie ekranu

Zmiana scenerii

Scena 2

(Izba u Staszka i Maryny Karpiełow. Maryna przy kuchni, Józus siedzi w łózku. Drzwi się otwierają, do izby wchodzą dzieci - Broncia i Wojtuś)

Broncia i Wojtuś : Niek będzie pokwołony Jezus Krystus !

Maryna : Na wieki wieków, Amyn !

Broncia : - Fcielimy zajrzyć na Józusia.

Maryna : - Pócie dalyj, ino mu zaś cego nie złomcie.

Wojtuś : - To nie my, ino bycek.

Maryna : - Dobre, dobre! Wyście tyz nie lepsi.

Wojtuś (*Podchodząc do łózka*) - Cześć! Bar-z cie boli ?

Józus : - Cześć! Kie nie rusom, to nie boli. A co się stało z byckem ?

Broncia : - Wróciył się som do sopy, nawet nie trza go było zaganiać

Józus : - A było śmiyśnie kie jek na nim jechoł ?

Broncia : - Pokiełał się trzymoł, to było naprowde śmiyśnie, ale kieś spod, to mi się strażnie zrobiyło. Zlynkłak sie cyś sie nie zabiył.

Maryna : - Widzicie, jako to trza uwazować na to co się robi. Kwała Bogu skóncyło się nie nojgorzzyj. Teroz se Józus posiedzi na... pościlyi

Wojtuś : - To ni moze snami wyjść na pole ?

Maryna : - Narazie ni moze.

Broncia : - Skoda. No, to my juz pódziemy. Z panem Bogem ostóńcie.

Maryna : - Boze wos prowadź a przydźcie zaś. *Dzieci wychodzą*)

Zaciemnienie ekranu

Zmiana scenerii

Scena 3

(Izba w domu Z. J. Karpiełow, Zofia i Helena przy kuchni. Słychać pukanie do drzwi)

Zofia : - Proszę, otwarte !

(Do izby wchodzi Zosia - koleżanka z pracy Heli)

Zosia: - Dzień dobry, pani Zofio ! Dzień dobry, Helenko! Prosiłaś, to przyszedłam.

Hela: - To pódźmy do mnie na górę.

(Wychodzą z kuchni, kamera prowadzi je po schodach, potem widok pokoju Heleny)

Hela: Usiądź tu na kanapie i nie spadnij.

Zosia: - Boże świety ! Co się stało !

Hela *(z uśmiechem)* - To się stało, że Piotr wybiera się dziś do moich rodziców z oświadczeniami.

Zosia: - To bomba ! Nareszcie zdecydowaliście się !

Hela: - To się kiedyś musiało stać. Zwierzałam ci się z moich spraw z Piotrem.

Zosia: - I w czym ja mogę ci być pomocna ?

Hela: - W tobie cała moja nadzieja. Bo widzisz, ja jestem góralką i u nas taka ceremonia ma odpowiednią oprawę, żeby się liczyła w oczach społeczeństwa.

Ja do ostatniej chwili nie wiedziałam kiedy Piotr się do nas wybiera a pytać się go o to, to tak jakby go ponaglać. Więc do ciebie prośba, żebyś odbyła parę rozmów w naszym gronie i porozmawiała z Władkiem Ustupianem. Idzie mi o to aby przyszli, tak około piątej do nas, oczywiście z muzyką. Ograć zrękowiny. Zgadzasz się ?

Zosia: - Co się mnie pytasz ? Oczywiście, że się zgadzam i wszystko załatwię jak trzeba.

Hela: - To ci serdecznie dziękuję. *(Całują się)* Mam nadzieję, że ci się zrewanżuję.

Zosia: - To na mnie czas, jeśli mam wszystko załatwić. A czy trzeba będzie coś ze sobą zabrać ?

Hela: *(Z uśmiechem)* - Niczego nie trzeba, chleba i marmolady mamy dość. A więc do zobaczenia najpóźniej o piątą!. *(Zosia wychodzi odprowadzana przez Helenę, która wraca do kuchni)*

Zofia: - Z cym przysła ?

Hela: - To jo jom pytała coby przysła, bo nik przecie nic nie wiy o tym co tu mo być a choćby bez muzyki, to przecie nijako.

Zofia: - No, jak tak, to biermy się ostro do roboty.

Zaciemnienie ekranu

Zmiana scenerii

Scena 4

(Weranda na pierwszym piętrze domu Karpielów. Z jednej strony skrada się Pani, z drugiej Staszek. Spotykają się w miejscu gdzie nie ma okien i przypadają do siebie)

Pani: - Unikasz mnie, Stachu !

Staszek: - Przecie musimy uwazować.

Pani: - Ja wiem, ale coraz bardziej za tobą tęsknię.

Staszek: - Przecie mos chłopca !

Pani: I co z tego, kiedy wciąż pijany. Teraz też pewnie siedzi za Gieesem ze swoimi kumplami. Zrób coś, abyśmy znów poszli do naszego szalasu. Tam bylismy szczęśliwi pamiętasz ?

Staszek : - Tego nigdy nie zabocem. Ale ponoć mamy zaś iść w hole. Ino kie ?

Pani : - Czasu coraz mniej, bo musimy już wyjeżdżać. Urlop się kończy.

Staszek : - No, to przyjdźcie jutro na dół do matki, ona mnie zawoła i sie dogodomy.

Pani : - A mój mąż?

Staszek : - Abo pódzie snami, abo sie ka po dródze straci.

Pani : - Co masz na myśli ?

Staszek : - W górak się chojco może zdarzyć, może się skała na cłęka urwać, abo ón som może się urwać ze skały.

Pani (*Patrząc uważnie na Staszka*): - Co ty zamyślasz.

Staszek : - Przecie ci na nim nie zolezy. Nie fciałabyś się od niego roz na zawse uwolnić ?

Pani : - Zartujesz !?

Staszek (*śmiejąc się głośno*): - No, pewnie ze zartujem, ty moja frejyrecko! Fciotek cie ino sprowadzić jak daleko do się z tobom zojść.

Pani (*wyrażnie z ulgą*) - Przestraszyłeś mnie. (*Całuje go mocno w usta*) - Ty mój juhasicku ! A więc umawiamy się, że zorganizuję jeszcze jedną wycieczkę do Strążyskiej ?

Staszek : - Jo za tem jak za latem. Spróguj ! (Rozchodzą się w dwie strony werandy)

Zaciemnienie ekranu

Zmiana scenerii

Scena 5

(*Izba w domu Z. J. Karpiełow. W środku Zofia i Hela zajęte pracą przy stole, na krześle przy oknie siedzi Jan i goli się przed lusterkim*)

Jan : - Psiokrew ! Tympo ta żeletka !

Zofia : - To cemu się nie golis, jak downijj, brzytwom ?

Jan : - Bo je juz przytympono do cna a ślifierza, coby po wsi chodziył, juz downo nie było.

Hela : - To trza kupić porzondne zyletki a nie taki szjas, co się nawet do temperowania ołówków nie nadaje.

Jan : - Pewnie, ze by trza. (Znow się goli a po chwili) - Słuchojcie, baby, cy mi się ino widzi, cy tyz nasa Maryna...Uhm?

Zofia (*śmiejąc się*): - Kieś nawet juz i ty dostrzóg, to pewnie tak i będzie.

Jan : - To kie się mom wnuka spodziywać ?

Hela : - To jesce nie powiedziane, ze wnuka, ale jak syćko dobrze pódzie, to rachujemy tak za trzy - styry miesionce.

Jan : - To by pasowało, bo kie Hela co przyniesie, to juz tamto nie bedzie takie wrzaskliwe. Do sie wyzyć.

Hela (*ze śmiechem*): Boicie się, ze wom wnuki spać po obiedzie nie dadzom ?

Jan : - Jo się ik boł nie bede, niek sie óne mnie - dziadka bojom.

Zofia (*kiwając głową na boki*) - Pedziołby fto, ze cie tote, co juz mos, okropnie słuchajom !

Jan : - Jo dzieci zawse rod widzoł.

Zaciemnienie ekranu

Scena 6

(Ta sama izba u Z.J. Karpelów. Zofia, Jan i Helena siedzą przy stole. Ktoś puka do drzwi.)

Jan : - Proszę ! *(Do izby wchodzi Piotr)*

Piotr: Dzień dobry ! Nie przeszkadzam ?

Jan *(wstając)* - Dzień dobry, prosimy dalej, siadajcie, panie Piotrze, ku nom

(Piotr wita się z Zofią całując ją w rękę, potem podaje rękę Janowi, wreszcie całuje w rękę Helenę i siada przy niej.)

Piotr : - Piękną pogodę dał nam ten rok na sianokosy. Państwo już chyba wszystko zwieźli ?

Jan : - Kwała Bogu, udało się syćko pozbiyać. A u Pana - jako tam ? Jako na nowym miyjscu?

Piotr : - To już nie takie nowe, bo pół roku minęło od kiedy do was przyjechałem.

Ale dziękuję, wszystko mi idzie dobrze, bo i warunki pracy w szkole są zadowolające.

Ta nowa sala gimnastyczna, coście ją postavili, rozwiązuje wiele problemów. Dzieci są chętne a grono pedagogiczne doświadczone i znające specyfikę regionu.

Jan - To prawda. Dużo się i u nas zmieniło i nadal zmienia, choć nie zawsze we właściwym kierunku. Choćby ta likwidacja szkół, które u nas były zawsze jednym z centrów życia społecznego i nie były traktowane nigdy jako wyłącznie bydynki, w których się tylko uczy dzieci czytania i pisania.

Piotr : - To już wyższa polityka. Naszą sprawą jest jaknajlepsze wykorzystanie tego co mamy dla dobra dzieci. Tu w waszej wsi są ku temu dobre warunki.

Zofia : - Hela mówiła nam, że wcześniej stracił pan rodziców ?

Piotr : - To prawda i rodzeństwa w związku z tym też nie mam. Od dziecka byłem podawany z rąk do rąk moich krewnych, to też na sprawy dzieci jestem szczególnie uczulony.

Zofia : I dał pan radę w takich warunkach wyższą szkołę ukończyć ? Łatwo chyba nie było ?

Piotr : - Państwo wykształciliście dwoje, to wiecie ile to trudu kosztuje.

Jan : - Ale, to tak jak w tym porzekadle : „ Człowiek strzela - Pan Bóg kule nosi”.

Jak pan zapewne wie, z Jaśkiem , mimo że skończył uniwersytet, mamy nadal kłopoty. Z Helą *(uśmiecha się)* kłopoty były dużo mniejsze, nawet się je czasem mile wspomina.

Piotr *(również z uśmiechem)*- Ja właśnie w tej sprawie do państwa przyszedłem. *(wstaje)* Pragnąłbym się z Heleną ożenić i przejąć część państwa kłopotów, z nią związanych, na siebie. Z całego serca proszę państwa o jej rękę.

(Podchodzi do Zofii, skłania się, całuje ją w rękę, poczem podchodzi do Jana a ten bierze Piotra w ramiona.)

Jan *(widocznie wzruszony)* - Ale czy Hela będzie pana fciała ? Jyj głos tu najwoźniejszyj.

Piotr : - Dasz mi, Helciu, swoją rękę ?

Hela : - Pewnie, że ci dam, tylko uważaj - ja jestem góralką a tyś, chłopcze, jeszcze nie był prawdziwej góralce w ręce.

Piotr : - Nie byłem, ale się nie boję.

Hela *(Obemuje Piotra ze smiechem)* : Takiś kozok ? Uwidzimy ! *(Całują się)* -A coby syćko było po góralsku, to popytajmy mame i tate o błogosławyństwo.

(Hela bierze Piotra za rękę, podchodzą do rodziców i klękają przed nimi)

Rodzice: (*błogosławią młodych znakiem krzyża, poczem podnoszą ich i przyciskają mocno do siebie nie tając wzruszenia.*) - Niek wam Bóg błogosławi, tak jak my was błogosławimy.

Piotr i Helena wstają z kłęczek

Piotr (*wyjmuje z kieszeni małe pułeczko i zwraca się do Heleny.*) - Helenko! To pierścionek zaręczynowy mojej mamy. Wszystko co po niej mam. Przyjmij to ode mnie na pamiątkę dzisiejszego dnia i na nasze wspólne szczęście. (*Ujmuję dłoń Heleny i wkłada jej pierścionek na palec, całując ją potem w rękę. Hela obejmuje go i całuje.*)

Hela: - Dziękuję. (*Ogląda pierścionek*) - Jaki słiczny ! Boże mój ! Dales mi to co miałes najdroższego !

Piotr: Bo teraz ty jesteś mi najdroższa.

(*Hela pokazuje pierścionek najpierw matce, potem ojcu, którzy oglądając go chwalą wygląd i wykonanie.*)

Jan (*po chwili*): - Siednijmy jeszcze mało, bo jak po zwyczaj, to po zwyczaj.. Zosiu, wyjmij ze sofki tyń karawecke, co jom chowos przede mnom, i dej jom tu na stół z kieluskami.

Zofia: (*Wstaje i podchodzi do szafki, z której wyjmuje karafkę. W tym czasie Hela wyjmuje z kredensu i kładzie na stół kieliszki.*)

Jan (*nalewa kieliszki, poczem wstaje, ujmując i podnosi swój kieliszek*) - Moi pokochani !

Wzięcie i wy po kielusku i wypijmy za scyńście Piotra i Heli (*Wypija kieliszek, za nim wypijają pozostali*). - Coby się im darzyło i syćko dobrze układało, kie już namyśleli gazdować teraz razem. (*Siada, za nim siadają pozostali*) - Piotrze ! Bo ci już nie bedem dwojył, my się jeszcze nie znomy, ale Hela cie zna i ty znos jom. Hela sie wywodzi ze staryj góralskiyj rodziny, wychowalimy jom jako my najlepiej umieli i choć będzie twojom babom, zawsze ostanie nasom Helenkom - Korpielkom. Ona wiedziała nie stracić we świecie góralskiyj natury i góralskiego pomyslnku, będzie cie sanowała i zabiyała o to coby tobie śniom było dobrze. Ale ty się jyj za bardzo owłodność nie dej, bo - jako się godo- biada temu dómowi, ka krowa dobodzie wołowi. Nie wiył ci ci Hela godała, ze myślimu dło niyj (*teraz już dło was*) o chałupie. Postawimy dóm jak się patrzy i tym jom wywianujemy, bo grunt, fłoryby się jyj patrzył, poseł na skoły. Powiył jako jest prowda - towor na dóm już jest. Kiebyście się fcieli z Helom do tego dołożyć, to budowe mozemy zacząć już wnet.. Nie idzie o wielgie piniondze, ale telo, kiełobyście mogli z wasyk pynsji dokładać. Co ty na to ?

Piotr: - Całym sercem jestem za tym i Hela pewnie też. Jeśli się już o tym zgadało, to ja mam pewne oszczędności z tego co otrzymałem na studia od wujka - brata mamy, który mieszka w USA. Nie jest tego dużo, ale zawsze.

Zofia: - A kabyście, póki co, siedzieli ? Bo od biudy u nos jest przecie ka siedzieć. Do Heli pokoju wzynibyście tyń drugi po prawy ryncie i narazie by to mogło wystarczyć.

Piotr: - Jezeli tylko nie sprawi wam to zbyt dużego kłopotu, to , Helenko, chętnie z tego skorzystamy. Serdecznie dziękujemy za staranie.

Jan : Zodynł kłopotów nie będzie. No, to narazie dogodane.

(*Naraz za oknem muzyka góralska zaczyna grać marsza czarnodunajeckiego. Obecni w izbie podbiegają do okien. Drzwi się otwierają, do izby wchodzi, grając, muzykanci, za nimi koleżanki i koledzy oraz znajomi Heleny i Piotra, częściowo ubrani zвычайnie, częściowo w strojach góralskich. Następuje ogólne powitanie każdego z każdym, rozmowy, obejmowanie się, składanie gratulacji młodej parze. Muzykanci rozsiadają się, Zofia i Helena wynoszą talerze z poczęstunkiem na stół. Przed muzykę wybiega 1-szy tancerz, przytupuje i śpiewa:*

Weselcie się ludzie w Korpiylowyj budzie,
Kie się buda zwali, to pódziemy dalyj (bis)

(Muzyka podejmuje melodię, trzy dziewczęta zabierają ze sobą Helę i zwracają się, poczym na środku zostawiają Helę, która tańczy z tancerzem I-szym. W czasie tańca Jan zachęca gości do częstowania się. Po chwili przed muzyką staje tancerz II-gi i śpiewa:

Przy potoku ściyzka, chowoj matuś pieska,
Mos dziywcyne ładnom, to ci jom ukradnom (bis)

(Znów 4 dziewczyny zwracają się, poczym jedna tańczy z tancerzem II-gim.

Uwaga: W zależności od czasu do końca odcinka może jeszcze (lub nie) wystąpić trzeci tancerz. Po zakończeniu tańców indywidualnych, jeden z muzykantów śpiewa:

Štyry gonski na gałonski a ta pionto za Dunaj,
Co jeś fciała toś dostała, a teraz se nie dumaj (bis)

(Muzyka podejmuje melodię, jeden z muzykantów woła: -polecka ogólno! i wszyscy tańczą poleczkę. Muzyka powoli przycicha)

Zaciemnienie ekranu

Koniec odcinka

